

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-U-1062-P-301-15/18-12-1

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI
..... dana 26-03-2018 g.

Omot u privitku. Primjeraka ...1... Priloga ...2...

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Danijeli Čipčić Buzov, sucu pojedincu, te Milki Škaro Grozdanić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Borisa Šuvaka, Kliševska 51, Dubrovnik, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica Kneza Multimira 5, nakon neposredne i javne rasprave zaključene 23. veljače 2018. u odsutnosti stranaka, 5. ožujka 2018.,

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja Odluke tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-I-1132-P-301-15/16-04-18 od 14. srpnja 2016.

Obrazloženje

Tužitelj u pravodobno podnesenoj tužbi osporava zakonitost odluke tuženika broj: 711-I-1132-P-301-15/16-04-18 od 14. srpnja 2016. (dalje: osporena Odluka) kojom je točkom I. izreke utvrđeno da je propustom da u roku od 30 dana od 4. rujna 2014., kada je stupio na dužnost ravnatelja Porezne uprave, ispuni obvezu podnošenja izvješća o imovinskom stanju u pravilno i potpuno ispunjenom obrascu, koju obvezu dužnosnik nije ispunio ni nakon što ga je Povjerenstvo pisanim putem pozvalo na ispunjenje ove obveze u daljnjem roku koji je istekao dana 10. studenog 2014., dužnosnik Boris Šuvak, ovdje tužitelj, je počino povredu članka 10. ZSSI-a u vezi članka 8. i 9. ZSSI-a. Točkom II. izreke za povredu ZSSI-a, opisanu pod točkom I. izreke, dužnosniku Borisu Šuvaku, ovdje tužitelju, izriče se sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u iznosu od 4.000,00 kuna, koja će trajati 4 mjeseca, te će se izvršiti u 4 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 1.000,00 kuna.

U tužbi, tužitelj, u bitnom, navodi da su u postupku koji je pretodio donošenju osporene odluke počinjene brojne povrede postupka, odnosno da je potpuno neizvjesno po kojim postupovnim pravilima tuženo povjerenstvo postupa, a što ne može biti tako jer postupanje po određenim procesnim propisima je pravni standard pravne države, utemeljen na Ustavu Republike Hrvatske (čl. 29) i Europskoj konvenciji o ljudskim pravima (Protokol 6.1). Navodi da u postupku nije sudjelovao kao stranka, jer nije pozivan na sjednice na kojima su izvođeni dokazi i donošene odluke, a nedostavljanjem poziva, nesačinjavnjem zapisnika sa sjednica tuženog Povjerenstva i nedostavljanjem tih zapisnika tužitelju, nije samo onemogućen tužitelj da iznese obranu, ispituje dokaze i predlaže nove sve propisano čl. 29 Ustava već da je i javnost bezrazložno isključena. Formalno dokazivanje da je zamijenilo

načelo slobodne ocjene dokaza, pa tuženo Povjerenstvo ocjenjivalo samo to da li je nešto upisano na određeni formular ili nije, da li je u roku ili nije i na taj način došli do „istine“ koja se samo može pročitati u obrazloženju osporene odluke, a koja nema veze sa stvarnim prilikama. Prethodno navedenim da je povrijeđeno pravo na jednakosti i pravo na pošteno suđenje. Niz postupaka i povreda postupovnih pravila samo potvrđuje prednje navode; pa tako su upravna tijela trebala je sukladno čl. 6 st.3 ZUP-a, pri vođenju postupka omogućiti stranci da što lakše zaštite i ostvare svoja prava, pa je bar pozvati na ročište na kojemu su izvođeni dokazi. Poziva se na članak 7. ZUP-a, čl. 30 st.1 ZUP-a, čl. 47 ZUP-a, čl. 52 ZUP-a, čl. 54 ZUP-a. Ističe da tužitelj niti njegov opunomoćenik nisu bili nazočni prilikom utvrđivanja u čemu se sastoji nepoptuno i nepravilno ispunjenje obrasca, te da stanje spisa porezne uprave – razreza poreza na nekretnini i određivanje osnovice u tom postupku nije omogućavalo „pravilno“ i „potpuno“ ispunjenje obraca zbog propusta treće osobe. Voditelji postupka da su postupali protivno čl. 82. i 87. Zakona o sustavu državne uprave. Nadalje, opreza radi, ističe neutvrđeno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje jer nije utvrđena plaća tužitelja u času izricanja odluke 14. srpnja 2016. Nisu utvrđivani ni drugi osobni podatci, kao što je sudjelovanje u ratu, odlikovanja, zdravstveno stanje, broj djece itd., a što sve utječe na individualizaciju kazne. No, utvrđena je plaća tužitelja u času kada je bio na najvišoj dužnosti i to jedino prikazano. Dakle „pravilno“ i „potpuno“ ispunjen formular tužitelj uistinu da nije podnio na vrijeme samo zato što je ugovorena kupovina bila višestruko manja od kazne koja mu je sada izrečena, a tu ispravu sastavljali su njegova supruga i treća osoba prodavatelj za potrebe uknjižbe odnosno razrez poreza. Tužitelj nije dostavio iznos kupovine jer se radi o smiješnoj i nerealnoj cijeni, pa time bi učinio veće zlo pošto bi ugrozio ugled Ministra čiji je bio zamjenik, ugled Vlade RH, odnosno ugled same Republike Hrvatske. Da je tužitelj u času traženja tuženog dao raspoložive podatke o iznosu kupovine, radilo bi se o smiješnom iznosu manjem od izrečene kazne. To mu je bilo na raspolaganju jer je postupak razreza poreza bio u tijeku i izvan njegovog utjecaja, pa je bilo logično i jedino moguće čekati da se postupak razreza poreza završi. Postupak je završen tako da je određena mnogo veća osnovica od one koju su odredile stranke u tom Ugovoru, ali izvan roka od 15 dana kojega je tuženo Povjerenstvo apliciralo neovisno što je stanje stvari bilo potpuno drugačije. Dakle da je trebalo utvrditi namjeru, štetne posljedice i svrhu kažnjavanja, a ne ostaviti otvorenu mogućnost da se nagađa o šteti za društvo odnosno koristi koju je navodno imao tužitelj. Na takav način da se nastoji ostaviti pod sumnjom i ocrnjenog bivšeg dužnosnika samo zato što je bivši. Isto tako da nije utvrđivana sadašnja plaća tužitelja jer je tužitelj degradiran i premješten na znatno lošije mjesto i plaću. Nadalje, da na temelju brojnih procesnih povreda, a bez utvrđenih pravno relevantnih činjenica da se nije ni materijalno pravo moglo pravilno primijeniti. Smatra da su povrijeđeni temeljni pravni principi iz članka 10. u svezi članka 8. i 9. ZSSI-a i da nema mjesta primjeni navedenih odredbi jer da kad nema namjere nema ni kažnjivog djela, a nema ni štetnih posljedica, pa nema ni kažnjivog djela, a kazniti moralo postupanje da je apsurd.

Slijedom svega navedenog predloženo je uvažiti tužbu i poništiti osporenu odluku tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva. Tuženik da je, po provedenom postupku, osporavanom odlukom od 14. srpnja 2016., utvrdio da je tužitelj koji je u razdoblju 4. rujna 2014. do 26. ožujka 2015. obnašao dužnost ravnatelja Porezne uprave, kao dužnosnika u smislu članka 3. stavka 1. točke 10. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, propustom da u roku od 30 dana od stupanja na dužnost ravnatelja Porezne uprave ispuni obvezu podnošenja izvješća o imovinskom stanju na pravilno i potpuno ispunjenom obrascu, koju obvezu dužnosnik nije ispunio niti nakon što ga je Povjerenstvo pisanim putem pozvalo na ispunjenje ove obveze u daljnjem roku koji je istekao dana 10. studenog 2014., počinio povredu članka 10. u vezi

članka 8. i 9. ZSSI-a, a radi čega je za utvrđenu povredu ZSSI-a tuženik izrako sankciju iz članka 42. stavka 1. točke 2. i 3. ZSSI-a. Tužitelj predmetnu Odluku tuženika osporava iz svih zakonskih razloga, dajući pogrešna tumačenja postupku pred tuženikom te o činjeničnom i pravnom temelju osporene odluke. Navodu da su neosnovani svi prigovori povrede odredbi postupka, ističući da nije sporno da se u postupku sukoba interesa iz nadležnosti tuženika primjenjuju postupovne odredbe propisane ZSSI-em, koji je *lex specialis* kako u materijalnopravnom, tako i u procesnopravnom smislu za postupke iz nadelžanosti tuženika, te da je dio procesnih odredbi dodatno razrađen odredbama Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa („Narodne novine“ broj 105/14). Isto tako da nije sporno da se na postupke pred tuženikom podredno, odnosno u stvarima koje nisu propisane procesnim odredbama ZSSI-a primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, te da iako podredna primjena ZUP-a nije izričito propisana ZSSI-em da upravna narav postupka koji se vodi pred tuženikom proizlazi iz odredbe članka 48. ZSSI-a prema kojoj se meritorne odluke tuženika, kojima je utvrđena povreda odredbi ZSSI-a i izrečena sankcija mogu osporavati upravnom tužbom kao redovitim pravnim lijekom. U odnosu na navod da tuženik u predmetnom postupku nije saslušao tužitelja tuženik ističe da je postupovnim odredbama ZSSI-a propisan oblik sudjelovanja dužnosnika odnosno stranaka u postupku pred tuženikom, te da tuženik svoje odluke donosi većinom glasova svih članova Povjerenstva pri čemu je postupak pred tuženikom javan osim postupka glasovanja. Tuženik u postupcima iz svoje nadležnosti činjenice i dokaze pribavljaju od drugih tijela javne vlasti u Republici Hrvatskoj, a u slučaju donošenja odluke o pokretanju postupka zbog moguće povrede ZSSI-a sukladno čl. 39. stavku 3., tuženik obavještava dužnosnika o pokretanju postupka, te ga poziva da u roku od 15 dana dostavi očitovanje na navode u odluci. U predmetnom postupku tužitelj je dostavio pisano očitovanje, zaprimljeno 19. studenog 2015., a koje je očitovanje tuženik razmotrio prilikom donošenja osporavane Odluke, što je razvidno iz obrazloženja Odluke. Prema tome tuženik ne treba niti ima praksu da izvodi dokaze saslušanjem stranaka. Sukladno čl. 54. st. 1. ZUP-a usmena rasprava u upravnom postupku provodi se u upravnim stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima, kada je potrebno provesti očevid ili saslušati svjedoke ili vještake te u drugim slučajevima kad je to korisno za rješavanje upravne stvari, a da u predmetnom postupku nije ispunjena niti jedan od navedenih okolnosti. Tuženik ističe da, iako takvo postupanje nije propisano Zakonom, pored javne objave dnevnog reda sjednice na službenim internetskim stranicama tuženika, dosljedno provodi praksu da svakom dužnosniku uputi telefonsku obavijest o vremenu održavanja javne sjednice na kojoj je na dnevnom redu donošenje meritorne odluke u pokrenutom postupku protiv dužnosnika te mu se daje uputa da može sjednici osobno pristupiti ako smatra potrebnim i usmeno pred Povjerenstvom iznijeti navode u svoju korist. Tako je postupljeno i u ovom predmetu, ali tužitelj nije pristupio 145. sjednici održanoj 6. studenog 2015. Ističe da je narav povrede ZSSI-a počinjene od strane tužitelja utvrđene osporenom Odlukom upravo formalne naravi te da su sve relevantne činjenice utvrđene uvidom u materijalne dokaze koji prileže spisu. Pojam „pravilno i potpuno ispunjenog obrasca izvješća o imovinskom stanju“ da se koristi u odlukama tuženika sukladno stipulaciji odredbe članka 23. stavka 1. podstavka 4. ZSSI-a. Zaključkom kojim je tužitelj pozvan da u ostavljenom roku podnese ispravno i potpuno ispunjeni obrazac izvješća o imovinskom stanju dužnosnika, da je u obrazloženu dana konkretna uputa. Naime, zaključkom da je utvrđeno da tužitelj nije pravilno i potpuno ispunio podneseni obrazac Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika i to: u glavi obrasca, dužnosnik je propustio naznačiti povod podnošenja i datum ispunjavanja izvješća; u dijelu podataka pod brojem 1.- podaci o dužnosniku, dužnosnik nije naveo bruto i neto mjesečni iznos plaće. 2.- pokretnine, dužnosnik je propustio navesti način stjecanja prijavljenih pokretnina. S obzirom da tuženik nije postupio sukladno navedenom zaključku to je osporenom odlukom utvrđena povreda

članka 10. u svezi članka 8. i 9. ZSSI-a, uz napomenu da tužitelj ni do donošenja osporene Odluke, kao ni do podnošenja odgovora na tužbu nije podnio traženo izvješće. U navedenom da su navodi tuženik o propuštanju pribavljanja svih dokaza potpuno neosnovani. Nadalje, da su neosnovani i navodi tužitelja da je postupku pred tuženikom pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Navodi tužitelja o spornoj vrijednosti nekretnine te razlozi zbog kojih nije naveo uopće da nisu bili razmatrani iz razloga jer se isti ne odnose na predmetno izvješće koje je tužitelj podnio 10. listopada 2014. niti je propust navođenja vrijednosti nekretnine utvrđen kao propust tužitelja u osporenoj Odluci. Pored toga, da su u cijelosti neosnovane tvrdnje tužitelja da je nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer nije određeno utvrdio činjenice koje se tiču tužiteljevog osobnog socijalnog i zdravstvenog statusa, a radi uzimanja prilikom donošenja odluke o vrsti i visini sankcije, tuženik ističe da je sukladno članku 44. ZSSI-a, a sukladno dosadašnjoj praksi tuženika, prilikom donošenja navedene odluke vodio računa o težini i posljedicama povrede. Nadalje, da su neosnovani i navodi tužitelja da je osporavanom Odlukom pogrešno primijenjeno materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje. Naime, navodi u ovom dijelu tužbe odnose se isključivo na odluku u sankciji. Odluka o izrečenoj sankciji ne može se osporavati u upravnom sporu u pogledu koji to čini tužitelj u tužbi. Tužitelj prigovara da je, ako bi se zauzeo stav da je tužitelj počinio predmetnu povredu ZSSI-a, tuženik trebao drugačije cijiniti sve okolnosti slučaja odnosno da su se ispunile pretpostavke za izricanje blaže vrste sankcije, odnosno opomene. Tuženik ističe da je na temelju odredaba od članka 42. do 45. ZSSI-a tuženiku dana diskrecijska ocjena za određivanje vrste i visine sankcije, te da je za svoju odluku tuženik dao jasne i konkretne razloge, pa se u pogledu ocjene zakonitosti ovog dijela odluke tuženik poziva na odredbu članka 4. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima. U navedenom da predmetom ovog upravnog spora odnosno ocjenjivanja suda ne može biti pravilnost tuženikove ocjene težine i posljedice predmetne povrede zakona niti da li je za utvrđene okolnosti povrede zakona trebala biti izrečena eventualno blaža vrsta sankcije ili niža sankcija. Ujedno je tuženik istaknuo da sankcija tužitelju nije izvršena u niti jednom dijelu s obzirom da u vrijeme nastupa konačnosti osporene Odluke tužitelj prestao biti dužnosnik jer se izrečena sankcija može provesti obustavom primanja po osnovni obnašanja javne dužnosti, a ne na nekim drugim primanjima.

Slijedom svega prethodno navedenog tuženik predlaže da sud donese presudu kojim se odbija tužbeni zahtjev.

U sporu je održana rasprava 23. veljače 2018., a čime je strankama u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17; dalje ZUS) dana mogućnost da se izjasne o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, a koju mogućnost stranke u ovom sporu nisu iskoristile, pa je ista u skladu s odredbom člankom 39. stavka 2. u svezi članka 37. stavka 3. ZUS-a održana u odsutnosti stranaka.

U dokaznom postupku sud je pregledao cjelokupnu dokumentaciju sadržanu u spisu upravnog spora, te je pregledao cjelokupan spis upravnog tijela koji je dostavljen uz odgovor na tužbu.

Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga.

Nakon ocjene izvedenih dokaza i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno odredbi članka 55. stavka 3. ZUS-a ovaj sud drži kako tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet ovog spora je u smislu odredbe članka 3. ZUS-a ocjena zakonitosti osporene Odluke tuženika kojom je utvrđeno da je tužitelj počinio povredu članka 10. u svezi članka 8. i 9. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“ broj 26/11, 12/12, 126/12, 57/15; dalje: ZSSI) i kojim je za navedenu povredu tužitelju izrečena sankcija obustave isplate dijela neto mjesečne plaće u iznosu od 4.000,00 kuna, koja će trajati 4 mjeseca, a koja će se

izvršiti u 4 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kuna.

Odredbom članka 3. stavka 1. točkom 10. ZSSI-a propisano je da je dužnosnik u smislu ZSSI-a ravnatelj Porezne uprave.

Člankom 8. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da su dužnosnici obvezni u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost podnijeti izvješće Povjerenstvu s podacima o dužnosti koju obavljaju profesionalno ili neprofesionalno, o ostalim dužnostima koje obnašaju, odnosno djelatnostima koje obavljaju, o djelatnosti koju su obavljali neposredno prije stupanja na dužnost i s podacima o svojoj imovini te imovini svoga bračnog ili izvanbračnog druga i malodobne djece, sa stanjem na taj dan.

Prema stavku 9. istog članka je propisano da obrazac izvješće iz stavka 1. utvrđuje Povjerenstvo.

Člankom 9. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da u izvješće iz članka 8. ovog Zakona dužnosnici obvezno unose podatke o načinu stjecanja imovine i izvorima sredstava kojima je kupljena pokretna i nepokretna imovina koju je dužnosnik dužan prijaviti prema ovome Zakonu.

Nadalje, člankom 10. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da ako Povjerenstvo utvrdi da dužnosnik nije ispunio obveze iz članka 8. i članka 9. stavka 1. ovog Zakona pisanim putem će zatražiti od dužnosnika ispunjenje obveze. Stavkom 2. propisano je da rok za ispunjenje obveze iz stavka 1. ovog članka ne može biti duži od 15 dana od dana primitka pisanog zahtjeva. Stavkom 3. propisano je da ako dužnosnik ne ispunji obvezu u roku iz stavka 2. ovog članka Povjerenstvo će pokrenuti postupak protiv dužnosnika zbog kršenja odredbi iz članka 8. i 9. ovog Zakona.

Člankom 23. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da prethodna (administrativna) provjera uključuje provjeru pravilnog i potpunog ispunjavanja obrasca izvješća o imovinskom stanju od strane dužnosnika. Stavkom 2. istog članka propisano je da se prethodna (administrativna) provjera vrši za svako podneseno izvješće o imovinskom stanju dužnosnika, odmah po zaprimanju istoga, na početku mandata, kod svake bitne promjene imovinskog stanja te na kraju mandata, a prije unosa podataka u Registar dužnosnika i njihove objave na internetskim stranicama Povjerenstva.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je kako slijedi:

- da je tužitelj podnio tuženiku 10. listopada 2014. izvješće o imovinskom stanju dužnosnika (Imovinska kartica), u kojem je između ostalog navedeno da isti obavlja dužnost ravnatelja Porezne uprave, s početkom mandata 4. rujna 2014.;

- da je zaključkom tuženika broj: 711-I-2114-IK-796/14-02-9 od 10. listopada 2014. pozvan tužitelj, kao dužnosnik, ravnatelj Porezne uprave, da u roku 15 dana od dana primitka ovog zaključka, ispunji obvezu podnošenja pravilno i potpuno ispunjenog obrasca Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika, sukladno uputi iz obrazloženja ovog zaključka, uz upozorenje tužitelju da ako ne ispunji obvezu podnošenja pravilno i potpuno ispunjenog obrasca Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika u ostavljenom roku da će Povjerenstvo protiv istog pokrenuti postupak zbog kršenja odredbi iz članka 8. i 9. ZSSI-a, a koji zaključak je tužitelj uredno zaprimio 24. listopada 2014.;

- da je u obrazloženju naprijed citiranog zaključka navedeno da je u provedenom postupku prethodne (administrativne) provjere, Povjerenstvo utvrdilo da tužitelj nije pravilno i potpuno popunio obrazac Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika, i to da u rubrici I.-podaci o dužnosniku, dužnosnik je obavezan navesti MBG, svrhu i datum ispunjavanja predmetnog Izvješća, te navesti bruto i neto mjesečni iznos plaće, u rubrici IV. – podaci o imovini, pod točkom 1. – nekretnine dužnosnik je u obvezi navesti površinu navedenog građevinskog zemljišta, a pod točkom 2.- pokretnine, dužnosnik je u obvezi navesti način stjecanja i izvor sredstava za navedeni neregistriran automobil;

- da je tuženik 6. studenog 2015. donio Odluku broj: 711-I-1607-P-301/15-02-18 kojom pokreće postupak protiv dužnosnika Borisa Šuvaka, ovdje tužitelja, pomoćnika ministra i ravnatelja Porezne uprave u razdoblju od 4. rujna 2014. do 26. ožujka 2015. zbog moguće povrede odredbi članka 8. i 9. ZSSI-a koja proizlazi iz propusta dužnosnika da po pisanom pozivu Povjerenstva u danom roku podnese pravilno i potpuno ispunjeni obrazac izvješća o imovinskom stanju dužnosnika povodom stupanja na navedenu dužnost, te je istom pozvan tužitelj da u roku od 15 dana od primitka Odluke dostavi Povjerenstvu odnosno tuženiku očitovanje na razloge pokretanja ovog postupka kao i na sve ostale navode iz obrazloženja ove Odluke;

- da je tužitelj 19. studenog 2015. podnio tuženiku pisano očitovanje na prethodno citiranu odluku od 6. studenog 2015. u kojem je naveo da greškom nije pravilno i potpuno ispunio podneseni obrazac Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika, te u nastavku istog navodi podatke koji su zatraženi od istoga.

S obzirom na podatke spisa predmeta, a imajući u vidu naprijed citirane zakonske odredbe, po ocijeni ovog suda, pravilna je i zakonita osporena Odluka tuženika, dok tužbeni prigovori nisu osnovani niti od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari.

Naime, kako je iz podataka spisa predmeta razvidno, da tužitelj, kao dužnosnik – ravnatelj Porezne uprave nije u roku od 30 dana od stupanja na dužnost ravnatelja Porezne uprave (4. rujna 2014.) ispunio obvezu podnošenja Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika na pravilno i potpuno ispunjenom obrascu, sukladno članku 8. i 9. ZSSI-a, jer je iz podataka spisa predmeta razvidno da je tužitelj 10. listopada 2014. podnio tuženiku izvješće o imovinskom stanju dužnosnika (Imovinska kartica), te da je tuženik postupajući u skladu s citiranim odredbom članka 23. ZSSI-a, na temelju odredbe članka 10. stavka 1. i 2. ZSSI-a zaključkom od 10. listopada 2014., pozvao tužitelja, kao dužnosnika, ravnatelja Porezne uprave, da u roku 15 dana od dana primitka tog zaključka, ispuni obvezu podnošenja pravilno i potpuno ispunjenog obrasca Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika, sukladno uputi iz obrazloženja tog zaključka, uz upozorenje tužitelju na posljedice ne postupanja po traženom, a kojeg tužitelj je uredno zaprimio, ali po istom nije postupio u ostavljenom roku, to je po ocijeni ovog suda, pravilno i zakonito, utvrđenje tuženika da je ovakvim postupanjem tužitelja počinjena povreda iz članka 10. u svezi članka 8. i 9. ZSSI-a.

U odnosu na točke II. izreke osporene Odluke tuženika, odnosno izrečenu sankciju, za navesti je da je sankcija izrečena primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, a u tom slučaju Sud sukladno članku 4. stavku 2. ZUS-a ne ulazi u pravilnost te odluke (da li je sankcija trebala biti veća ili manja), već samo ocjenjuje zakonitost takve odluke, odnosno da li je ista donesena u granicama danih ovlasti i u skladu sa svrhom radi koje je ta ovlast dana.

Prema odredbi članka 42. stavka 1. točka 2. ZSSI-a, a na koju se pozvao tuženik u osporenoj Odluci, za povredu odredbi tog Zakona Povjerenstvo osobama iz članka 3. ovog Zakona može izreći sankciju obustava isplate dijela neto mjesečne plaće.

Stavkom 3. istog članka propisano je da za povredu odredbi članaka 10. i 27. tog Zakona Povjerenstvo će izreći sankciju iz stavka 1. točke 2. i 3. ovog članka.

Prema odredbi članka 44. stavka 1. ZSSI-a sankciju obustave isplate neto mjesečne plaće Povjerenstvo izriče u iznosu od 2.000,00 do 40.000,00 kuna vodeći računa o težini i posljedicama povrede Zakona.

Iz obrazloženja osporene Odluke tuženika slijedi da je tuženik prilikom donošenja odluke uzeo u obzir činjenicu da je podnošenje izvješća o imovinskom stanju dužnosnika jedna od temeljnih obveza dužnosnika propisa odredbama ZSSI-a te učinkovit instrument sprječavanja sukoba interesa i prevencije korupcije, te je pri tom cijenio činjenicu da tužitelj nije ispunio svoju obvezu niti nakon što je na istu upozoren zaključkom tuženika od 10. listopada 2014., a onda i Odlukom o pokretanju predmetnog postupka od 6. studenog 2015., radi čega je tuženik izrekao sankciju u iznosu od 4.000,00 kuna, te se po ocijeni ovog suda,

tuženik tako izrečenom sankcijom držao granica dane ovlasti (obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u rasponu od 2.000,00 do 40.000,00 kn) i svrhe radi koje je ta ovlast dana (sprječavanje sukoba privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti). Stoga ovaj sud ocjenjuje izrečenu sankciju zakonitom.

Nadalje, vezano uz tužbene prigovore tužitelja u pogledu postojanja bitnih povreda odredbi postupka, za navesti je da se po pravnom shvaćanju ovog suda, a kako to navodi i tuženik u obrazloženju osporene Odluke, u predmetnom upravnom postupku primjenjuju postupovne odredbe propisane ZSSI-em, a koji zakon je *lex specialis* kako u materijalnopravnom tako i procesnopravnom smislu, te da se podredno u procesnom smislu primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09; dalje ZUP). Stoga, po ocijeni ovog suda, a imajući u vidu podatke spisa predmeta u kojem je donesena osporena Odluka, tuženik je postupao u cijelosti u skladu s naprijed citiranim odredbama, a kako je to prethodno obrazloženo, te je u skladu s odredbom članka 39. ZSSI-dostavio tužitelju Odluku o pokretanju postupka od 6. studenog 2015., te ga pozvao da dostavi očitovanje u roku od 15 dana, a koje očitovanje tuženik dostavio 19. studenog 2015., a koje je navedeno i u obrazloženju osporene Odluke.

U navedenom, kako iz podataka spisa predmeta nedvojbenim proizlazi da tužitelj nije u roku od 30 dana od stupanja na dužnost ravnatelja Porezne uprave (4. rujna 2014.) ispunio obvezu podnošenja Izvješća o imovinskom stanju dužnosnika na pravilno i potpuno ispunjenom obrascu, sukladno naprijed citiranim odredbama članka 8. i 9. ZSSI-a, niti je to učinio u ostavljenom roku po zaključku tuženika od 10. listopada 2014., a što u konačnici tužitelj niti ne spori, to je pravilna i zakonita Odluka tuženika kojom je utvrđena povreda članka 10. ZSSI-a u vezi članka 8. i 9. ZSSI-a, te je pravilno pozivom na naprijed citirane odredbe članka 42. u svezi članka 44. ZSSI-a izrečena sankcija tužitelju za počinjenu povredu odredbi ZSSI-a, dok tužbeni prigovori, u navedenom nisu osnovani, niti od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari.

Slijedom svega prethodno navedenog, osporenom Odlukom tuženika, uz obrazloženje koje istom dano, a posebno kod činjenice da je sva dokumentacija na temelju koje je sud odlučivao već ocijenjena tijekom prethodnog upravnog postupka, te da nije bilo dokaza koje je tuženik propustio ocijeniti, ovaj sud smatra da je osporena Odluka pravilna i zakonita. Po ocjeni ovog suda, u upravnom postupku koji je prethodio nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na rješavanje upravne stvari, niti je pogrešno primijenjen pravni propis na temelju kojeg se riješila upravna stvar.

Slijedom navedenog, po ocijeni ovog suda osporena Odluka tuženika je zakonita, dok tužbeni prigovori nisu osnovani niti od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari.

Također nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. ZUP-a, a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Stoga, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno odlučiti kao u izreci presude.

U Splitu 5. ožujka 2018.

S U T K I N J A

Danijela Čipčić Buzov, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, a o istoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske (članak 66. u svezi članka 70. ZUS-a).

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Milka Škaro Grozdanić